

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010916
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114010916.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému J. Q., stíhanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/60/2014

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/60/2014 zo dňa 13.03.2015 bol obžalovaný J. Q. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I na tom skutkovom základe, že

dňa 25. septembra 2013 o 03,06 hodine v U. na A. Q. pri vykonávaní hliadkovej služby členovia hliadky Policajného zboru Atlas-315 spozorovali obžalovaného, ktorý javil známky požitia alkohol alebo inej návykovej látky, ako nastupuje do osobného motorového vozidla značky Opel Zafira, evidenčného čísla Y.-XXXCG, ktoré bolo zaparkované v parkovacom boxe na A. Q., pričom obžalovaný naštartoval a kúsok sa na predmetnom vozidle pohol, na čo mu však zhasol motor, následne k vozidlu pristúpili členovia hliadky Atlas-315 a vyzvali obžalovaného, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu, pričom pri pozitívnej dychovej skúške prístrojom Dräger Alcotest 7410 bola zistená hodnota alkoholu v dychu obžalovaného vo výške 0,94 miligramu na liter

pretože skutok, ktorý je predmetom obžaloby nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2015 na č.l. 74 odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 15.05.2015 na č.l. 83-84. V písomných dôvodoch svojho odvolania najskôr poukázal na napadnutý rozsudok súdu I. stupňa, následne citoval ustanovenia § 2 ods. 10, § 2 ods. 12, § 285 písm. b/ Tr. por. a § 289 ods. 1 Tr. zák. V ďalšom dôvodil, že okresný súd dôsledne nevyhodnotil dôkaznú situáciu, keď si v podstate osvojil obhajobu obžalovaného a nezobral do úvahy všetky produkované dôkazy. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obvinený J. Q. pod vplyvom alkoholu zasadol na miesto vodiča osobného motorového vozidla, uvedené vozidlo naštartoval, pričom prišlo k posunutiu vozidla vpravo na obrubník a k následnému vypnutiu motora. Obhajoba obvineného, že nastúpil do motorového vozidla a chcel ho naštartovať, aby sa vo vozidle ohrial, odvolateľ považuje za nevieryhodnú, pretože ak by sa chcel iba zohriať v motorovom vozidle jeho naštartovaním, logicky by pri tom nemal zaradený rýchlostný stupeň, prípadne by mal v činnosti aj ručnú brzdu. Z pohybu predmetného vozidla vyplýva, že úmyslom obžalovaného bolo jeho vedenie a len včasným zásahom policajnej hliadky nedošlo k jeho opätovnému naštartovaniu a úplnému odchodu z parkovacieho miesta. V obdobných prípadoch nemožno od policajtov očakávať, aby čakali, či vodič, ktorý je zjavne pod vplyvom alkoholu, skutočne pohne ďalej, ale ich povinnosťou bolo ihneď zasiahnuť, najmä ak išlo

o pešiu hliadku. Podporným dôkazom obhajoby obžalovaného mala byť aj výpoveď jeho manželky svedkyne S. Q., ktorú odvolateľ hodnotí ako tendenčnú v úmysle pomôcť obžalovanému-manželovi, pričom vyslovil vážne pochybnosti, či bežná matka by nechala svoje maloleté deti v noci samé doma, len aby doviezla svojho manžela, ktorý uvedenú situáciu mohol riešiť napríklad odvozom domov taxíkom. Prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovacím trestným činom a podľa súdnej judikatúry stačí vznik možného ohrozenia života, zdravia alebo majetku. Uvedenie motorového vozidla do pohybu pomocou jeho motorickej sily pod vplyvom alkoholu považuje odvolateľ za vytvorenie takej situácie, kedy možno motorovým vozidlom ohroziť bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky. V danom prípade mohlo dôjsť k ohrozeniu prípadných chodcov nachádzajúcich sa na chodníku, kam cez obrubník smerovalo motorové vozidlo obžalovaného alebo mohlo dôjsť k poškodeniu ostatných tam zaparkovaných motorových vozidiel. Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dostatočne vyplýva, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu 0,94 m/l, čím je dôvodne podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Na základe uvedených skutočností odvolateľ navrhol, aby krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K vyššie uvedeným dôvodom podaného odvolania prokurátora sa samostatným písomným podaním zo dňa 03.06.2015 na č.l. 86-89 veľmi podrobne vyjadril aj obžalovaný J. Q., ktorý záverom navrhol, aby bolo podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.10.2015 intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhla, aby Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.,

Obhajkyňa obžalovaného J. Q. JUDr. Oľga Rosugelová sav plnom rozsahu pridržala písomného vyjadrenia a navrhla, aby bolo odvolanie zamietnuté.

Obžalovaný J. Q. uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedla jeho obhajkyňa.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že v predmetnej trestnej veci súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní všetky požadované a dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Vykonaným dokazovaním zo strany súdu I. stupňa sa podarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že obžalovaný J. Q. v podnapilom stave po požití alkoholických nápojov kritického dňa nastúpil do osobného motorového vozidla zn. Opel Zafira, EČ Y-XXXCG, ktoré sa pokúsil aj naštartovať, čo sa mu aj podarilo. V dôsledku zaradeného rýchlostného stupňa sa však vozidlo pohlo smerom dopredu, narazilo do obrubníka a motor zhasol.

Sporným ostáva preukázanie skutočnosti, či obžalovaný J. Q. naštartoval osobné motorové vozidlo s úmyslom toto riadiť a s ním aj odísť domov, alebo s úmyslom, ako na svoju obhajobu aj uviedol, že vozidlo naštartoval z dôvodu, že mu bolo zima.

V súvislosti s tým odvolací súd poznamenáva, že časť vodičov ponecháva zaradený rýchlostný stupeň aj po vypnutí motora ako istenie, že sa vozidlo samovoľne po odparkovaní neuvedie do pohybu. Ak obžalovaný nechal po odparkovaní svojho motorového vozidla zaradený rýchlostný stupeň a vozidlo následne po nastúpení naštartoval, vozidlo naozaj mohlo spontánne a samovoľne vykonať pohyb popísaný v skutkovej vete podanej obžaloby bez toho, že obžalovaný mal akýkoľvek úmysel vozidlo uviesť do pohybu a odísť s ním preč.

V tomto smere nie je možné obhajobu obžalovaného J. Q. považovať za účelovú a za danej dôkaznej situácie vyvodzovať a vyslovovať jednoznačný a nespochybniteľný záver o vine obžalovaného, pretože jeho obhajoba nebola ničím vyvrátená. I priami svedkovia, príslušníci PZ SR, videli iba popísaný pohyb vozidla, ktoré po náraze o obrubník zastalo a motor zhasol, čo je však v súlade s obhajobnou verziou obžalovaného.

Ani výpoveď manželky obžalovaného svedkyne Q. nie je možné vyhodnotiť ako účelovú len preto, že mala v tú noc doma maloleté deti, ako to uvádzal odvolateľ v podanom odvolaní.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že boli vygenerované dve odlišné verzie konania obžalovaného a to vo forme úmyslu buď sa len po naštartovaní vozidla v tomto ohriať alebo s týmto z miesta činu odísť. Verziu obžaloby sa však nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať a verziu obžalovaného zase vyvrátiť.

Preto správne postupoval súd I. stupňa, keď konštatovať, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému za vinu sa síce stal, ale nie je trestným činom práve pre nedostatku preukázania úmyslu spáchať žalovaný prečin.

Skutkové závery súdu I. stupňa sa zakladajú na jeho vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Ak tieto závery súdu boli vyvedené na podklade úplného resp. náležitého zistenia skutočného stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a uvažovaní, ktorým sa k záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné, najmä logické rozpory, nemožno im v neprospech obžalovaného úspešne odporovať opravnými prostriedkami len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Na základe uvedených skutočností a úvah, krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a správne zdôvodnené i v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por., na ktoré aj krajský súd v podrobnostiach poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

To sú dôvody, na základe ktorých odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.